

Arrest

nr. 231 461 van 20 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben, de christelijk-orthodoxe religie aan te hangen en afkomstig te zijn uit de hoofdstad Tbilisi. U was er werkzaam als ICT-expert. U heeft een relatie met S. M. (...) (O.V. (...), CGVS (...)) en u heeft met haar twee kinderen. In 2015 werd u drie dagen vastgehouden voor drugsbezit en u werd vervolgens voor drugsbezit veroordeeld tot 2 jaar voorwaardelijke gevangenisstraf.

Op 25 juni 2019 ging u samen met uw broer D. (...) naar het huis van de Georgische zanger I. N. (...) - een goede vriend van de familie - die deel uitmaakt van de groep Q. B. (...). U en uw broer D. S. (...) (O.V. (...), CGVS (...)) gebruikten samen met hem drugs en op dezelfde dag kwamen T. J. (...) en N. T. (...) bij hem thuis langs. De meisjes betaalden 50 lari aan I. N. (...) en vertrokken opnieuw. Nadat I. N. (...) hen opbelde, kwamen de meisjes terug en betaalden ze nog 200 lari aan hem. De meisjes verlieten nogmaals de woning van I. N. (...) en ongeveer een uur later probeerde één van de meisjes om I. N. (...) op te bellen. I. N. (...) nam zijn telefoon echter niet op en T. (...) belde vervolgens naar u. U nam de telefoon op, u zette hem op luidspreker en vervolgens begon T. (...) I. N. (...) uit te schelden. Later die dag - rond 3 à 4 uur in de namiddag - kwamen de meisjes voor de derde keer naar het appartement van I. N. (...). Ze kwamen toen niet binnen maar riepen van beneden dat I. N. (...) naar buiten moest komen. U ging eerst naar beneden om de meisjes te kalmeren maar aangezien u hier niet in slaagde, kwam I. N. (...) zelf naar beneden. Tijdens de ruzie die hier opvolgde tussen I. N. (...) en de meisjes werd hij met een mes gestoken door T. (...). De meisjes vertrokken nadien met hun wagen van de plaats van het incident. U was in shock en u nam samen met uw broer een taxi. Deze taxi zette uw broer eerst af in de wijk Avlabari en bracht u vervolgens naar uw vrouw in Roestavi.

Nadat u bij uw vrouw thuis aankwam, belde uw broer R. (...) u op om te zeggen dat de politie naar u op zoek was en u zich vrijwillig moest aanmelden of de politie u anders zou aanhouden wegens het 'verzwijgen van een misdaad'. De politie kwam diezelfde avond samen met uw broer naar uw huis om u op te halen. U zette uw hoogzwangere vrouw eerst af aan het ziekenhuis - waar ze de volgende dag beviel - en u ging samen met de politie en uw broer naar het politiekantoor waar u enkele dagen werd vastgehouden. Tijdens uw vasthouding werd u door de politie mishandeld én ondervraagd over de meisjes die I. N. (...) hadden neergestoken. Uiteindelijk lieten de autoriteiten zowel u als uw broer een valse verklaring afleggen over het incident waarvan u getuige was. U en uw broer mochten de waarheid niet vertellen over het incident omdat I. N. (...) een belangrijke zanger was wiens imago niet mocht geschaad worden. U mocht enkel zeggen dat het incident over geld ging en u moest zwijgen over de drugs die mee aan de oorzaak van het incident lagen. U en uw broer werden vervolgens vrijgelaten.

Na uw vrijlating werden u en uw broer D. (...) nog driemaal opgeroepen door de autoriteiten vooraleer jullie getuigenis op het proces plaatsvond. Jullie werden er opnieuw op gewezen dat jullie valse verklaringen moesten afleggen tijdens het proces. U verscheen in november 2018 voor de rechtbank en u hield zich aan de verklaring die de politie u had opgelegd. Uw broer getuigde in december 2018 maar wijzigde zijn verklaring en vertelde de waarheid over wat er op de dag van het incident was gebeurd. Uw broer verliet Georgië enkele dagen later - op 18 december 2018 - en hij reisde via Turkije en Nederland naar België. Hij kwam begin januari 2019 in België aan en hij diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 14 januari 2019.

U werd naar aanleiding van uw getuigenis op het proces bedreigd door de man van T. J. (...). Hij kwam verschillende keren langs bij uw familie in Avlabari. Na het vertrek van uw broer kwam de politie één keer langs bij u thuis. Ze dreigden ermee drugs in het geheim bij u te verstopten en u te arresteren als uw broer niet zou verschijnen of terugkeren.

U verliet Georgië op 19 januari 2019 samen met uw gezin en u reisde op legale wijze met het vliegtuig naar Nederland. Vanuit Nederland reisde u verder naar België. U kwam op 28 januari 2019 in België aan en u diende hier op 15 februari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek kreeg u problemen met een vriend omdat u geld geleend had van hem om uw reis naar België te financieren maar u dit niet meer kon terugbetalen. U zou ook nog steeds bedreigingen ontvangen van de man van T. J. (...).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: een foto van uzelf, een kopie van de paspoorten van u en uw gezin, verschillende nieuwsfragmenten over het incident met I. N. (...) waarbij uw naam vermeld wordt in de getuigenissen van T. J. (...) en N. T. (...), dreigberichten van G. (...) - de echtgenoot van T. J. (...) -, het geboortecertificaat van uw dochter, een psychologisch attest van uw vrouw, de bewakingsbeelden van het incident met I. N. (...), sociale mediaberichten die de band tussen I. N. (...) of de steun van I. N. (...) en de band Q. B. (...) voor de partij Georgische droom aantonen, sociale media reacties op het incident met I. N. (...), het reispaspoort van uw broer, een USB-stick met videofragmenten over het incident met I. N. (...) en een aanvraag van uw Georgische advocaat bij de rechtbank omtrent de getuigenis van u en uw broer voor de rechtbank die een door uw Georgische advocaat gemaakte samenvatting van u en uw broers verklaringen bij de politie bevat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U, uw broer en uw vrouw vrezen bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden door de autoriteiten en door G. (...), de man van T. J. (...). U vreest G. (...) omdat u tegen T. (...) getuigd hebt tijdens het proces en haar als dader aanduidde voor het neersteken van de zanger I. N. (...). U vreest daarnaast problemen te kennen met de autoriteiten omdat uw broer zich niet zou gehouden hebben aan de valse verklaringen die hij van de autoriteiten moest afleggen tijdens het proces van I. N. (...) en hij tijdens zijn getuigenis voor de rechtbank de waarheid zou verteld hebben.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Hoewel het CGVS aanneemt dat u en uw broer aanwezig waren tijdens het incident waarbij I. N. (...) neergestoken werd én dat jullie als getuigen verklaringen aflegden bij de politie en voor de rechtbank over dit incident, kan er echter geen geloof worden gehecht aan het feit dat u door de autoriteiten onder druk zou gezet zijn om valse verklaringen af te leggen over dit incident én u door de man van T. J. (...) naar aanleiding van uw getuigenis bedreigd zou zijn.

De verklaringen van u en uw broer over de problemen die u met de autoriteiten en met de man van T. (...) zou gekend hebben voor uw vertrek uit Georgië, worden immers gekenmerkt door een opeenstapeling van tegenstrijdigheden en inconsistenties die op onherstelbare wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten eerste, legden u en uw broer D. (...) inconsistente verklaringen af over de wijze waarop jullie de plek van het incident verlaten zouden hebben. Zo stelde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw broer geen telefoon bij zich had én jullie een zwarte Toyota Prius lieten stoppen die u en uw broer naar huis zou gebracht hebben (CGVS I, pg. 12 & 13). Dergelijke verklaringen zijn echter onverzoenbaar met de verklaringen van uw broer D. (...). Hij verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij die dag wel degelijk zijn eigen telefoon bij zich had. Zo vertelde hij dat T. (...) en N. (...) naar zijn telefoon belden toen u met hem samen in het appartement was. Uw broer D. (...) bevestigde dit nogmaals en hij zei dat u uw telefoon niet meehad die dag (CGVS D. (...), pg. 7 & 9). Vervolgens verklaarde D. (...) dat hij naar een taxi had gebeld en zowel hij als u de ambulance op het plein hadden zien binnenrijden na het incident met I. N. (...) (CGVS D. (...), pg. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u vervolgens dat u met de taxi naar huis was gegaan, maar u zich niet kon herinneren hoe dit juist geregeld was. U kon ook niet zeggen of iemand de taxi had opgeroepen of het een taxi was die voorbijreed en stopte (CGVS II, pg. 3). Tevens kon u zich niet herinneren of u een ambulance of politiediensten op de plek van het incident had zien toekomen (CGVS II, pg. 3). U werd vervolgens met deze inconsistente verklaringen geconfronteerd, nl. dat u enerzijds verklaarde dat uw broer geen telefoon bij zich had, dat u zich niet herinnerde hoe de taxi tot bij jullie kwam en dat u zich niet kon herinneren of u een ambulance of politiedienst had zien toekomen op het plein van het incident maar uw broer D. (...) anderzijds verklaarde dat hij wel degelijk een telefoon had, dat zowel hij als u de ambulance hadden zien toekomen én dat hij de taxi had gebeld, en u gaf hierop als antwoord dat het gewoon fout was van u én u op dat moment een telefoon had die jullie allebei gebruikten. Dergelijke verschooning, met name dat u een telefoon zou hebben die jullie beiden gebruikten, is echter weinig overtuigend in het licht van de verklaringen van u en uw broer. U had immers tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk gesteld dat de meisjes op uw telefoon gebeld hadden (CGVS I, pg. 11) en u had vervolgens beweerd dat uw broer geen telefoon bij zich had (CGVS I, pg. 12). U maakte tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan ook op geen enkele manier melding van een telefoon die u en uw broer gemeenschappelijk gebruikten. Dit wordt bovendien bevestigd door de verklaringen van D. (...) aangezien hij zeer duidelijk verklaarde dat de meisjes naar hem belden die dag én u geen telefoon bij zich had (zie supra.). Het feit dat u en uw broer bijzonder inconsistente verklaringen aflegden over de wijze waarop jullie de plek van het incident verlieten, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas én met name aan de verklaring dat jullie de plek van het incident zouden verlaten hebben zonder te wachten op de politie of hulpdiensten. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden, dat u en uw broer D. (...) over de omstandigheden waarin jullie de plek van het incident verlieten, met name wat jullie toen gezien hadden én op welke wijze jullie het vertrek regelden, samenhangende en gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen.

Ten tweede, legden u en uw broer D. (...) tegenstrijdige én wisselende verklaringen af over de duurtijd van jullie vasthouding bij de politie, de plek in het politiebureau waar jullie werden vastgehouden en het moment waarop jullie werden vrijgelaten. U verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat jullie gedurende 3 dagen werden vastgehouden. U stelde dat dit 2 keer 24 uur was en nog een keer 12 uren was (CGVS I, pg. 14). U verklaarde voorts dat u zich in het politiekantoor bevond op de eerste en tweede verdieping en dat jullie werden vrijgelaten om 3 of 4 uur in de namiddag (CGVS I, pg. 14). Dergelijke verklaringen staan echter in schril contrast met de verklaringen die uw broer D. (...) hierover aflegde. Hij beweerde immers dat 27 uren na jullie aanhouding de meisjes werden gearresteerd en jullie enkele uren later werden vrijgelaten. Uw broer stelde dat jullie aangehouden werden 's nachts en jullie na die nacht nog één nacht in de gevangenis doorbrachten. Uw broer verklaarde tevens dat jullie steeds op het gelijkvloers in het politiekantoor verbleven én dat jullie tijdens de ochtend werden vrijgelaten (CGVS D. (...), pg. 11-13). Het is gelet op bovenstaande flagrant tegenstrijdige verklaringen van u en D. (...) over jullie verblijf en vrijlating uit de gevangenis opmerkelijk dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud – nadat uw broer 's morgens reeds was gehoord op het CGVS en hij u tijdens de middagpauze van zijn verklaringen op de hoogte had kunnen brengen – plots uw verklaringen wijzigde. Zo gaf u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud aan dat u slechts 2 nachten in de gevangenis had verbleven met de nacht van de aanhouding inbegrepen (CGVS II, pg. 4), hoewel u eerder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had verklaard dat u tweemaal 24 uren en eenmaal 12 uur in de gevangenis had verbleven (zie supra.). Daarnaast kon u niet meer aangeven waar u werd vastgehouden in het gebouw en zei u dat u de verdiepingen niet geteld had (CGVS II, pg. 4) hoewel u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud spontaan de eerste en tweede verdieping had vermeld (zie supra.). U werd geconfronteerd met deze volatiele verklaringen over de plek waar u zich in het politiegebouw bevond en u stelde dat u zich misschien vergist had tijdens het vorige interview. Dergelijk uitleg is echter niet overtuigend aangezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud helemaal niet gevraagd werd naar de verdieping waar u zich bevond in het gebouw maar u deze verdiepingen spontaan vermeldde toen u gevraagd werd of u en uw broer tijdens uw aanhouding contact hadden met mekaar (CGVS I, pg. 14). U werd vervolgens geconfronteerd met het feit dat u en uw broer verschillende verklaringen hadden afgelegd over het moment van jullie vrijlating. U gaf hiervoor als uitleg dat iedereen een fout kan begaan als het over het uur gaat en u zich misschien iets fout herinnerd had en het incident al lang geleden was (CGVS II, pg. 5). Dergelijk verschoning is echter evenmin overtuigend aangezien het over een zeer belangrijk moment uit uw asielrelaas gaat, nl. het moment waarop u werd vrijgelaten uit de gevangenis, en er redelijkerwijs kan verwacht dat u en uw broer hierover coherente verklaringen afleggen. Het feit dat u en uw broer tegenstrijdige en volatiele verklaringen aflegden over de duurtijd van jullie aanhouding, de plek waar jullie werden vastgehouden in het politiegebouw en het moment van uw vrijlating, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas én uw bewering dat jullie beiden onder druk zouden gezet geweest zijn door de autoriteiten om valse verklaringen af te leggen. Redelijkerwijs kan er immers van uit worden gegaan dat jullie over dergelijk kernelement uit jullie asielrelaas, met name het moment waarop jullie voor het eerst door de politie mishandeld werden en onder druk werden gezet om valse verklaringen af te leggen over het incident met I. N. (...), eenduidige verklaringen afleggen en jullie ten minste samenhangend zouden zijn over de duur van jullie aanhouding, de plek waar jullie verbleven tijdens jullie aanhouding en het moment van jullie vrijlating.

Ten derde, legden u en uw broer D. (...) tegenstrijdige verklaringen af over de problemen die u na uw getuigenis voor de rechtbank - tijdens het proces omtrent het incident waarbij I. N. (...) werd neergestoken - nog zou gehad hebben met de man van T. J. (...). U stelde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij aanwezig was op het proces en gedreigd had uw hoofd af te hakken. Hij zou vervolgens verschillende keren zijn langs geweest bij uw familie in Avlabari omdat hij uw andere verblijf in Roestavi niet kende. U gaf hierbij aan dat hij altijd samen was met één van zijn vrienden (CGVS I, pg. 16). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigde u dat de man van T. (...) verschillende keren bij uw familie was langs geweest (CGVS II, pg. 7 & 8). Er werd tevens aan uw broer D. (...) de vraag gesteld of de man van T. (...) ooit bij u of uw familie thuis was langs geweest. Hij gaf als antwoord dat de man van T. (...) nooit bij u thuis of bij uw familie thuis was langs geweest nadat u had getuigd op het proces (CGVS D. (...), pg. 17). Wanneer u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen over het bezoek van de man van T. (...) aan uw familie na uw getuigenis op het proces, vertelde u dat D. (...) niet alles wist over uw situatie en u hem niet alles verteld had (CGVS II, pg. 8). Dergelijke verschoning kan het CGVS echter niet overtuigen. Het is immers weinig aannemelijk dat u uw broer of dat uw familie uw broer D. (...), die nota bene in België omwille van dezelfde redenen als u – met name dat jullie problemen met de autoriteiten en de man van T. (...) kenden nadat jullie werden gedwongen om valse verklaringen af te leggen tijdens een proces naar aanleiding van het incident met I. N. (...) – een verzoek om internationale bescherming indiende, niet zou inlichten over de bezoeken van de man van

T. (...) aan het huis van uw familie in Avlabari. Dit was immers de man van het meisje tegen wie u en uw broer hadden getuigd in rechtbank. Bovendien hadden u en uw broer volgens zijn verklaringen een zeer goede band. D. (...) vertelde dat u altijd samen was geweest en- hoewel u een vrouw heeft - jullie nog steeds altijd samen zijn. Hij vertelde dat jullie een band zoals die van een tweeling hadden (CGVS D. (...), pg. 7). In dergelijke context, is het weinig waarschijnlijk dat u D. (...) niet op de hoogte zou brengen van de bezoeken van de man van T. (...) aan het huis van uw familie. Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen van u en uw broer over het bezoek van de man van T. (...) aan het huis van uw familie, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw broer coherente verklaringen afleggen over de concrete bedreigingen – in casu de bedreigingen van de man van T. (...) – die u en uw familie ontvangen zouden hebben na jullie getuigenis op het proces.

Ten vierde, legden u en D. (...) weinig consistente verklaringen af over de wijze waarop uw broer zijn verklaringen veranderde tijdens zijn getuigenis voor de rechtbank ten opzichte van de valse verklaringen die hij van de autoriteiten moest afleggen. U verklaarde hierover bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u en uw broer bij de politie een verklaring moest ondertekenen dat de feiten – of de ruzie tussen I. N. (...) en de meisjes – enkel met geld had te maken en niet over drugs gingen. U stelde dat uw broer tijdens zijn getuigenis voor de rechtbank verklaarde dat de getuigenissen die jullie bij de politie hadden afgelegd niet correct waren en de feiten of het incident ook te maken had met drugs en niet enkel met geld (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). U bevestigde dit nogmaals tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en u verklaarde dat u van de politie bij de rechtbank niets mocht zeggen over de drugshandel bij I. N. (...) (CGVS I, pg. 14 & 15). Dergelijke verklaringen zijn echter onverzoenbaar met de verklaringen die uw broer D. (...) hierover aflegde bij de DVZ en bij het CGVS. Hij verklaarde immers zowel bij de DVZ als bij het CGVS dat de politie van uw broer verwachtte dat hij – hoewel hij het incident niet had zien gebeuren – wel zou verklaren dat hij het incident gezien had zodat de politie meer getuigen zou hebben en het incident sneller zou kunnen afsluiten (Verklaring DVZ D. (...), vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). D. (...) verklaarde bij het CGVS bovendien dat het enige verschil tussen zijn verklaring bij de rechtbank en de valse verklaring van de politie was dat erin de politieverklaring stond dat hij een getuige was terwijl hij voor de rechtbank verklaarde dat hij geen getuige was. D. (...) zei dat er wat betreft de reden van het incident tussen I. N. (...) en T. (...) geen verschil was tussen de valse verklaring van de politie en de verklaring die hij aflegde bij de rechtbank. Zowel in de valse verklaring als zijn verklaring bij de rechtbank stond er dat het over geld ging. D. (...) bevestigde voorts nogmaals dat hij op dat gebied niets had gewijzigd bij de rechtbank ten opzichte van de valse verklaring van de politie (CGVS D. (...), pg. 13). Bovenstaande flagrant tegenstrijdige verklaringen over de wijze waarop uw broer D. (...) zijn verklaringen tijdens zijn getuigenis voor de rechtbank had gewijzigd ten opzichte van de verklaring die hij van de politie moest afleggen, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw broer over de oorzaak waardoor jullie problemen zouden kennen met de autoriteiten – nl. dat hij zijn verklaringen wijzigde voor de rechtbank – eenduidige verklaringen zouden afleggen. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat het bijzonder vreemd is dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS plots aangaf dat u niet wist wat uw broer tijdens het proces voor de rechtbank had gezegd over de reden van de ruzie tussen I. N. (...) en T. (...) (CGVS II, pg. 5). U had immers eerder tijdens de asielprocedure uitdrukkelijk aangegeven dat hij bij de rechtbank had verklaard dat de ruzie over drugs ging (zie supra.).

Ten slotte, kan nog worden opgemerkt dat u en uw broer D. (...) tegenstrijdige en volatiële verklaringen aflegden over de dag en het moment waarop hij Georgië verliet. Zo situeerde u het vertrek van uw broer bij de DVZ drie dagen na zijn getuigenis op het proces (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). U herhaalde nog tweemaal tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat uw broer Georgië verliet drie dagen na zijn getuigenis op het proces (CGVS I, pg. 8 & 15). Gelet op bovenstaande vaststellingen, met name dat u tot drie keer toe verklaarde dat uw broer drie dagen na zijn proces vertrok, is het bijzonder vreemd en weinig aannemelijk dat u tijdens het laatste persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaf dat u zich niet kon herinneren hoeveel dagen er tussen de getuigenis van uw broer voor de rechtbank en zijn vertrek uit Georgië zaten (CGVS II, pg. 7). Voorts verklaarde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat uw broer op de dag van zijn vertrek om 4 uur 's nachts met zijn vriendin langskwam en hij een taxi had geroepen om naar de luchthaven te gaan. U verklaarde dat u niet was meegegaan (CGVS I, pg. 4 & 5). Dergelijke verklaringen over de manier waarop uw broer het land verliet en over het laatste contact dat u met hem had voor zijn vertrek uit Georgië, staan in schril contrast met de verklaringen die D. (...) hierover aflegde. Hij verklaarde immers zowel bij de DVZ als bij het CGVS dat hij getuigde op het proces op 6 december 2018 en hij het land verliet op 18 december 2018, dus 12 dagen na zijn getuigenis op het proces (Verklaring DVZ D. (...), vragenlijst CGVS, vraagnr. 5 & CGVS D. (...), pg. 14). Voorts verklaarde uw broer dat hij op de dag van zijn vertrek met de taxi tot bij u kwam en hij rond 6 à 7 uur 's avonds bij u thuis langskwam en u met hem meeging

naar de luchthaven (CGVS D. (...), pg. 7). U werd met deze tegenstrijdige verklaringen over de dag van het vertrek van uw broer geconfronteerd – nl. dat u zijn vertrek situeerde drie dagen na zijn proces, dat hij bij u thuis langskwam om 4 uur 's nachts en dat u niet meeding met hem naar de luchthaven, terwijl uw broer verklaarde dat hij 12 dagen na het proces vertrok, dat hij 's avonds bij u langskwam en dat hij u meenam naar de luchthaven – en u gaf hiervoor geen verklaring. U stelde dat hij misschien een technische fout had gemaakt (CGVS II, pg. 10). Het feit dat u en uw broer D. (...) dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegden over de wijze waarop hij vertrok uit Georgië ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw broer over zijn vertrek en de context van zijn vertrek samenhangende verklaringen afleggen. Het betrof immers een plots vertrek naar aanleiding van de problemen die hij met de politie kende omwille van zijn getuigenis voor de rechtbank. Tevens dient te worden opgemerkt dat zowel u als uw partner met geen enkel document aantonen hoe of wanneer jullie zijn vertrokken uit Georgië. U legde immers enkel een kopie van de eerste pagina van uw reispaspoort voor. Bovenstaande inconsistente verklaringen over het vertrek van uw broer D. (...) en het feit dat u in verband met uw reis uit Georgië geen enkel document voorlegt, doen dan ook het vermoeden rijzen dat u de ware toedracht van het moment waarop u en uw broer vertrokken zijn uit Georgië en de context waarbinnen dit gebeurde - of u met andere woorden niet apart maar samen vertrokken bent uit Georgië - probeert achter te houden voor het CGVS.

Wat betreft de documenten die u voorlegde, met name de nieuwsfragmenten over het incident met I. N. (...) waarbij uw naam vermeld wordt in de getuigenissen van de meisjes, een USB-stick met videofragmenten over het incident met I. N. (...), de bewakingsbeelden van het incident met I. N. (...) waarop u te zien bent, sociale mediaberichten die de band tussen I. N. (...) of de steun van I. N. (...) en de band Q. B. (...) voor de partij Georgische droom aantonen en de reacties op sociale media op het incident met I. N. (...), dient te worden opgemerkt dat deze enkel aantonen dat u getuige was van het incident en dat I. N. (...) en de andere leden van de band Q. B. (...) banden hadden met de partij Georgische Droom, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS. Tevens legde u een foto van uzelf neer, een geboortecertificaat van uw dochter, een kopie van de eerste pagina's van de reispaspoorten van u en uw gezin en het reispaspoort van uw broer D. (...). Deze documenten bevestigen enkel de identiteit en herkomst uit Tbilisi van u, uw gezin en uw broer en het feit dat uw broer op 18 december 2018 Georgië verliet. Hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist.

Wat betreft de dreigberichten van de echtgenoot van T. J. (...), dient te worden opgemerkt dat dergelijke berichten makkelijk het voorwerp van manipulatie of inscenering kunnen uitmaken waardoor deze geen intrinsieke bewijswaarde bezitten. Voorts kan worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Wat betreft het psychologische attest van uw partner S. M. (...) waarin verwezen wordt naar haar aanhoudende stress en somatische klachten omwille van een traumatische gebeurtenis die ze heeft meegemaakt, dient te worden opgemerkt dat een psychotherapeute weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met haar bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch zij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het psychologische attest geen sluitend bewijs vormt van de door haar, door u en uw broer aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de aanvraag van uw Georgische advocaat bij de rechtbank omtrent de getuigenis van u en uw broer voor de rechtbank die een door uw Georgische advocaat gemaakte samenvatting van de verklaringen van u en uw broer bij de politie bevat, dient te worden opgemerkt dat het feit dat u en uw broer getuigden voor de rechtbank én verklaringen aflegden bij de politie over het incident, niet wordt betwijfeld. Voor zover er in de door uw Georgische advocaat gemaakte samenvatting van de verklaringen van u en uw broer bij de politie melding wordt gemaakt van eventuele misbruiken door de politie, dient te worden benadrukt dat deze door uw Georgische advocaat neergepende samenvatting een uiterst gesolliciteerd karakter heeft gezien u deze zelf aan hem had gevraagd. Er dient bovendien opnieuw op gewezen te worden dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Wat betreft de andere problemen die u aanhaalde, nl. dat u met het geld dat u geleend had van een vriend naar België was vertrokken en die criminele organisatie nu het geld dat u geleend had terugvroeg via Facebook (CGVS I, pg. 17), dient te worden opgemerkt dat dergelijke probleem geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie maar een louter interpersoonlijk conflict betreft over financiële middelen. U wordt immers niet bedreigd omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, uw etnie, nationaliteit, of uw lidmaatschap van een sociale groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Voorts kan u zich voor dergelijke problematiek richten tot de Georgische autoriteiten. U relativeerde tevens deze problematiek door te stellen dat u dit probleem niet

zo belangrijk vond als de problemen die u kende naar aanleiding van het incident met I. N. (...) (CGVS I, pg. 16).

Wat betreft uw opmerkingen aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud en de opmerkingen van uw advocaat, met name dat de vragen door hun meermaalse herhaling zeer suggestief waren en voor verwarring zorgden (CGVS II, pg. 10 & 11), dient te worden opgemerkt dat het doel van het herhalen van bepaalde vragen was om u aan te moedigen om over deze vragen na te denken en u aldus de kans te geven om uw verhaal volledig te vertellen. U verklaarde immers tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vaak dat u het antwoord niet kende op bepaalde vragen hoewel u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en tijdens het interview bij de DVZ hier wel verklaringen over had afgelegd. Dit was onder meer het geval met betrekking tot de vragen over de plek waar u zich bevond tijdens uw vasthouding op het politiekantoor, de vragen over de verklaring die uw broer tijdens zijn getuigenis voor de rechtbank had afgelegd over de reden van de ruzie voor het incident tussen T. (...) en I. N. (...) en de vragen over het aantal dagen er zaten tussen de getuigenis van uw broer voor de rechtbank en zijn uiteindelijke vertrek uit Georgië (zie supra.). Er kan dan ook bezwaarlijk worden ingezien dat het herhalen van bepaalde vragen zou maken dat deze vragen suggestief zijn. Er kan tevens bezwaarlijk worden gesteld dat deze vragen bij u tot verwardheid zouden geleid hebben, aangezien de vragen net worden herhaald zodat u ze beter zou begrijpen. Tevens maakt het feit dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS het antwoord niet kende op vragen over verklaringen die u spontaan aflegde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat uw relaas niet doorleefd overkomt wat bijgevolg de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnt.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de partner van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielsrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar partner.

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, zijnde de broer van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar derde verzoekende partij wat haar asielsrelaas betreft volledig steunt op de dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar broer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar

behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2019 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen er niet in slagen de verschillende motieven in de bestreden beslissingen, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partijen onderstrepen in hun verzoekschrift dat zij wel degelijk een gegronde vrees hebben voor vervolging en hekelen dat verwerende partij enkel verwijst naar de opname van Georgië op de lijst van veilige landen, zonder hun relaas grondig te onderzoeken. Verzoekende partijen herhalen dat zij in Georgië onder druk werden gezet om valse verklaringen af te leggen. Verwerende partij beperkt zich tot het verwijzen *“naar algemeenheden teneinde hun persoonlijke argumenten en redenen naast zich neer te leggen”* en laat geheel na de veiligheidssituatie in Georgië voor hun individuele situatie te onderzoeken.

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel op dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen stellen, uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt dat verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de door verzoekende partijen aangevoerde asielmotieven en zich geenszins beperkt heeft tot een loutere verwijzing naar het feit dat Georgië een veilig land is. Evenwel wordt door verwerende partij vastgesteld dat, hoewel aangenomen kan worden dat eerste en derde verzoekende partij aanwezig waren tijdens het incident waarbij I. N. neergestoken werd en dat zij als getuigen verklaringen aflegden over dit incident bij de politie en voor de rechtbank, geen enkel geloof kan worden gehecht aan het feit dat zij door de autoriteiten onder druk zouden zijn gezet om valse verklaringen af te leggen over dit incident én eerste verzoekende partij naar aanleiding van haar getuigenis door de man van T. J. bedreigd zou zijn en dit gelet op de talrijke tegenstrijdigheden en inconsistenties in de

verklaringen van eerste verzoekende partij en derde verzoekende partij over de problemen die zij met de autoriteiten en met de man van T. zouden gekend hebben voor hun vertrek uit Georgië. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich dienaangaande beperken tot het louter volharden in het feit dat zij wel degelijk onder druk werden gezet om valse verklaringen af te leggen zonder de minste poging te ondernemen *in concreto* ook maar één tegenstrijdigheid of inconsistentie te weerleggen. Dergelijk verweer biedt geenszins soelaas. De vaststellingen in de bestreden beslissingen blijven derhalve onverminderd overeind en verhinderen dan ook terecht enig geloof te hechten aan hun bewering dat eerste en derde verzoekende partij door de autoriteiten onder druk zouden zijn gezet om valse verklaringen af te leggen over het steekincident en dat eerste verzoekende partij door de man van T. J. werd bedreigd.

2.2.5. Waar verzoekende partijen menen dat de bestreden beslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.7. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten (administratief dossier Z. S., stuk 13; administratief dossier M. S., stuk 14; administratief dossier D. S., stuk 11) en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal – eerste en tweede verzoekende partij werden gehoord op 8 augustus 2019 en 18 september 2019 en derde verzoekende partij werd gehoord op 18 september 2019 – de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Daar waar verzoekende partijen ter terechtzitting nog een aantal nieuwsberichten d.d. december 2019 bijbrengen aangaande de zelfdoding van een jongeman nadat hij in een politiekantoor – dat hetzelfde politiekantoor betreft als waar zij werden ondervraagd – onder druk werd gezet om verklaringen af te leggen, is de Raad van oordeel dat deze informatie niet volstaat om aan te tonen dat ook verzoekende partijen bij hun ondervraging in dit politiekantoor onder druk werden gezet valse verklaringen af te leggen en omwille hiervan thans problemen kennen met de Georgische autoriteiten en de man van T.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT